

முதல் வாசகம் : திருத்தாதர் பணி15:1 - 2, 22 - 29

அந்நாட்களில் யூதேயாவிலிருந்து வந்த சிலர், நீங்கள் மோசேயின் முறைமைப்படி விருத்தசேதனம் செய்துகொள்ளாவிட்டால் மீட்படைய முடியாது” என்று சகோதரர் சகோதரிகளுக்குக் கற்பித்து வந்தனர். அவர்களுக்கும் பவுல், பர்னபா ஆகியோருக்குமிடையே பெருங் கருத்து வேறுபாடும், விவாதமும் உண்டாயின. எனவே பவுலும், பர்னபாவும் அவர்களுள் சிலரும் எருசலேமுக்குச் சென்று, திருத்தாதர்களிடமும், மூப்பர்களிடமும் இந்த சிக்கலைக் குறித்துக் கலந்து பேசுமாறு நியமிக்கப்பட்டனர். பின்பு திருத்தாதர்களும், மூப்பர்களும், திருச்சபையார் அனைவரும் தம்முள் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களைப் பவுலோடும், பர்னபாவோடும் அந்தியோக்கியாவுக்கு அனுப்புவது என்று தீர்மானித்தனர். அவ்வாறே அவர்கள் சகோதரர்களிடையே முதன்மை இடம் பெற்றிருந்த பர்சபா என அழைக்கப்பட்ட யூதாவையும், சீலாவையும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். பின்பு அவர்கள் ஒரு கடிதத்தை எழுதி அவர்கள் கையில் கொடுத்து அனுப்பினார்கள். அக்கடிதத்தில், “திருத்தாதரும் மூப்பரும் சகோதரருமாகிய நாங்கள் அந்தியோக்கியா, சிரியா, சிலிசியா ஆகிய இடங்களிலுள்ள பிற இனத்துச் சகோதரர் சகோதரிகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுகின்றோம். எங்களுள் சிலர் அங்கு வந்து தங்களுடைய பேச்சால் உங்களது மனத்தைக் குழப்பி உங்களைக் கலக்கமுற் செய்தனர் என்று கேள்விப்பட்டோம். இவர்களுக்கு நாங்கள் எந்தக் கட்டளையும் கொடுக்கவில்லை. எனவே, நாங்கள் ஒருமனத்துடன் கூடிவந்து சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து எம் அன்புக்குரிய பர்னபா, பவுல் ஆகியோரோடு உங்களிடம் அனுப்புவதென்று தீர்மானித்தோம். இவர்கள் இருவரும் நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவுக்காகத் தங்கள் உயிரையும் கொடுக்கத் துணிந்தவர்கள். எனவே, நாங்கள் யூதாவையும் சீலாவையும் உங்களிடம் அனுப்புகிறோம். அவர்கள் நாங்கள் எழுதுகிற இவற்றைத் தங்கள் வாய்மொழி மூலம் உங்களுக்கு அறிவிப்பார்கள். இன்றியமையாதவற்றைத் தவிர அதிகமான வேறு எந்தச் சமையையும் உங்கள் மேல் சுமத்தக்கூடாது என்று தூய ஆவியாரும் நாங்களும் தீர்மானித்தோம். சிலைகளுக்குப் படைக்கப்பட்டவை, இரத்தம், கழுத்து நெறிக்கப்பட்டுச் செய்தவை மற்றும் பரத்தைமை ஆகியவற்றை நீங்கள் தவிர்ந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்வது நல்லது. வாழ்த்துகள்” என்று எழுதியிருந்தார்கள்.

பதில்பாடல் : கடவுளே! மக்களினத்தார் எல்லோரும் உம்மைப் போற்றிப் புகழ்வார்களாக.

இரண்டாம் வாசகம் : திருவெளிப்பாடு21:10 -14,22 - 23

தூய ஆவி என்னை ஆட்கொள்ளவே, அந்த வானதூதர் ஒரு பெரிய, உயர்ந்த மலைக்கு என்னைக் கொண்டுசென்றார் திருநகரான எருசலேம் கடவுளிடமிருந்து விண்ணகத்தை விட்டு இறங்கிவருவதை எனக்குக் காட்டினார். அதில் கடவுளின் மாட்சி விளங்கிற்று விலையுயர்ந்த கல்போன்றும் படிகக்கல்போன்றும் அதன் ஒளி பளிங்கெனத் துலங்கியது. அதைச்சுற்றி பெரிய, உயர்ந்த மதிலும் அதில் பன்னிரண்டு வாயில்களும் இருந்தன. வாயில்களுக்குப் பொறுப்பாய்ப் பன்னிரண்டு வானதூதர்கள் நின்றார்கள். இஸ்ரேயல் மக்களுடைய பன்னிரண்டு குலங்களின் பெயர்களும் அவ்வாயில்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. கிழக்கே மூன்றும் வடக்கே மூன்றும் தெற்கே மூன்றும் மேற்கே மூன்றுமாக அவை அமைந்திருந்தன. நகரின் மதில் பன்னிரண்டு அடிக்கற்களைக் கொண்டிருந்தது. அவற்றில் ஆட்டுக்குட்டியின் பன்னிரண்டு திருத்தாதர்களின் பெயர்களும் எழுதப்பட்டிருந்தன. நகருக்குள் கோவில் காணப்படவில்லை. ஏனெனில் எல்லாம் வல்ல கடவுளாகிய ஆண்டவரும் ஆட்டுக்குட்டியுமே அதன் கோவில். அந்நகருக்கு ஒளி கொடுக்கக் கதிரவனோ நிலாலோ தேவைப்படவில்லை. கடவுளின் மாட்சியே அதன் ஒளி ஆட்டுக்குட்டியே அதன் விளக்கு.

நற்செய்தி : யோவான் 14 : 23 - 29

அக்காலத்தில் இயேசு தம் சீடரை நோக்கிக் கூறியது : தற்கு இயேசு பின்வருமாறு கூறினார் “என்மீது அன்பு கொண்டுள்ளவர் நான் சொல்வதைக் கடைப்பிடிப்பார். என் தந்தையும் அவர்மீது அன்பு கொள்வார். நாங்கள் அவரிடம் வந்து அவருடன் குடிகொள்வோம். என்மீது அன்பு கொண்டிராதவர் நான் சொல்வதைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. நீங்கள் கேட்கும் வார்த்தைகள் என்னுடையவை அல்ல அவை என்னை அனுப்பிய தந்தையுடையவை. உங்களோடு இருக்கும் போதே இவற்றை யெல்லாம் உங்களிடம் சொல்லிவிட்டேன். என் பெயரால் தந்தை அனுப்பப்போகிற தூய ஆவியாராம் துணையாளர் உங்களுக்கு அனைத்தையும் கற்றுத் தருவார் நான் கூறிய அனைத்தையும் உங்களுக்கு நினைவூட்டுவார். அமைதியை உங்களுக்கு விட்டுச் செல்கிறேன் என் அமைதியையே உங்களுக்கு அளிக்கிறேன். நான் உங்களுக்குத் தரும் அமைதி உலகம் தரும் அமைதி போன்றது அல்ல. நீங்கள் உள்ளம் கலங்க வேண்டாம் மருள வேண்டாம். “நான் போகிறேன், பின் உங்களிடம் திரும்பி வருவேன்” என்று நான் உங்களிடம் சொன்னதைக் கேட்டீர்களே! நீங்கள் என்மீது அன்பு கொண்டிருந்தால் நான் தந்தையிடம் செல்வது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள். ஏனெனில் தந்தை என்னைவிடப் பெரியவர். இவை நிகழும்போது நீங்கள் நம்புமாறு இப்போதே, இவை நிகழுமுன்பே, சொல்லி விட்டேன்” என்றார்.

தியானம்: இன்றைய இறைவார்த்தைப் பகுதிகள் இறை அமைதி பற்றியும், தூய ஆவியாரின் செயற்பாடுகள் பற்றியும் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. உயிர்த்த ஆண்டவர் தம் சீடர்களுக்குத் தோன்றிய நேரங்களில் அவர்களுக்கு கூறிய முதல் வார்த்தை “உங்களுக்கு அமைதி உண்டாகுக” என்பதுதான். இறைமகன் இயேசு இறப்பதற்கு முன்னமே அமைதியை சீடர்களுக்கு வாக்களிக்கிறார். “அமைதியை உங்களுக்குவிட்டுச் செல்கிறேன் என் அமைதியை உங்களுக்கு அளிக்கிறேன்” என்கிறார். அதேவேளையில் “நான் தரும் அமைதி உலகம் தரும் அமைதி போன்றதல்ல” என்கிறார். இதை எப்படி புரிந்து கொள்வது? உலகம் தருகின்ற அமைதி நிலையான அமைதி அல்ல, கஸ்ட துன்பங்கள் வரும் போது அது இல்லாமல் போய்விடும். ஆனால் இயேசு தரும் அமைதியோ நிலையானது, நெஞ்சத்தில் நிறைந்து நிற்பது. எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் மனிதர்களை வாழவைக்கும் அமைதியது. உயிர்த்த இயேசுவின் நற்செய்தியை உலகெங்கும் பரப்பிய திருத்தாதர்களின் வாழ்வில் இந்த அமைதியை நாம் பார்க்கின்றோம். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்புக்கள், சவால்கள் மத்தியில் இயேசுவுக்காக சான்று பகர்ந்தார்கள். நாமும் எமது சவாலின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளில் இறை அன்பை, இறை அமைதியை கண்டு கொள்ள வேண்டும். அவரது அன்பு எமது உணர்ச்சிகளுக்கு ஒரு உறுதிப்பாட்டையும், தெளிவான புரிந்துணர்வையும், ஆழமான அருள் உணர்வையும் நமக்குத் தருகிறது. அடுத்திருப்பவர்களோடு நாம் உறவுக்குள் வரும்போது அவர்களுக்கு ஆசிராகவும், அவர்களது தேவைகளில் ஆதரவு அளிப்பவர்களாகவும் மாறுகிறோம். உயிர்த்த ஆண்டவர் நமக்கு ஆற்றலும், அமைதியுமாக இருக்கிறார். நாமும் ஆற்றலும் அமைதியுள்ளவர்களாக வரவேண்டும் என்பதே அவரது விருப்பமாகும்.